СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ РІК XLV. Ч. 5. Джерзі Сіті, Н. Дж., пятниця, 8-го січня, 1937.

VOL. XLV. No. 5. Jersey City, N. J., Friday, January 8, 1937. THREE CENTS

УРЯД ПРОПОНУЄ ПОЛАГОДИТИ АВТОМОБІЛЬНИЙ СТРАЙК

ДІТРОЙТ (Мішіген). — Джеймс Дюї, федеральний посередник, поробив старання, щоб довести до конференції між представниками „Генеральної Моторової Корпорації" й урядниками юнії страйкуючих автомобільних робітників. Уже навіть появилися чутки, що секретарці праці Перкинс удалося таку конференцію влаштувати, але цю чутку урядово заперечено.

Слоан заявив в імени Генеральної Моторової Компанії на ультимат робітничих юній, що корпорація не буде говорити з юніями як представниками всіх робітників, даючи до зрозуміння, що це значило би признавати юнії право диктувати фабрикантам, як вести бизнес. У відповідь на цю заяву Гомер Мартин, президент юнії, заявив, що робітники зовсім не хочуть керувати бизнесом, але вони домагаються права говорити колективно з фабрикнатами. Рівночасно Мартин виступив з публичною заявою, що суддя Блек, котрий минулої суботи видав судовий приказ проти страйкуючих робітників, що лишилися в фабриці в Флинті, є шеровцем Генеральної Моторової Корпорації. Суддя признав це й каже, що, не зважаючи на те, він має видавати рішення в справі цього підприємства.

Тимчасом страйк поширився до того, що в середу страйкували коло 43,800 робітників; а саме: в Флинті (Мішіген) 15,500, в Андерсоні (Індіана) 11,800, у Клівленді 7,000, у Канзас Сити 2,500, у Норвуді (Огайо) 2,200, у Джейнсвилі (Вискансин) 2,500, в Атлянті 1,300, в Толіді 1,000.

Через страйк закриваються фабрики сталі, на котру нема попиту через закриття автомобільних фабрик. Міський уряд Ню Йорку каже, що через автомобільний страйк він не дістане на час свого замовлення 400 „троків" до звожения снігу, отже на випадок сніжниці місто буде мати клопіт з усуванням снігу.

ВІДКРИТТЯ СЕСІЇ КОНҐРЕСУ.

ВАШИНГТОН. — Дня 5-го січня зібрався й зорганізувався 75-тий конгрес, а потім здержав свої наради до появи президента Рузвелта.

Згідно з конституцією, провід над сенатом обняв віцепрезидент Злучених Держав, а голову палати послів конгресу вибрали конгресмени. Став ним Вилєм Бенкгед, конгресмен з Алабами.

Ця конгресова сесія замітна тим, що вона не тільки має демократичну більшість, але, що ця більшість така велика, що їй рівної ще ніколи в американському конгресі не було. Партія меншости просто знікаюча. До того конгресмени, вибрані з Робітничо-Фармерської Партії, створили окремий бльок з поступовою групою республиканських конгресменів.

ЩО КОШТУВАЛИ ВИБОРИ.

ВАШИНГТОН. — Заряд Републиканської Партії предложив канцелярії палати послів конгресу звіт, що партія видала на останні вибори $8,065,524, а досі дістала жертв на загальну суму $7,693,855.

Заряд Демократичної Партії подав звіт, що виборча кампанія коштувала її $5,030,848, а жертв дістала $5,205,868.

ЗА ВУГЛЕВЕ БУТЛЕГЕРСТВО.

ГАРИСБУРГ (Па.). — Губернатор цього стейту, Ерл, виголосив до стейтової леґіслятури промову, в котрій подав, які закони уряд уважає конечно потрібними. Між цими законами губернатор Ерл вичислив прерізні закони суспільного обезпечення, що перепали в попередній сесії леґіслятури. Між іншим домагається він вирішення справи вуглевого бутлегерства; Ерл пропонує, щоб леґіслятура уповажнила стейтовий уряд іменувати комісію для полагодження цієї справи.

В обох палатах стейтової леґіслятури Пенсилвенії вперше має більшість Демократична Партія.

ІМІГРАЦІЯ ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ, АЛЕ НЕ ДОХОДИТЬ ДО КВОТИ.

ВАШИНГТОН. — Департамент стейту подає, що в фіскальнім 1936-тім році подалися за імігрантську візу 41,202 особи.

Управнених до такої візи в тому році було 153,774. В попереднім році до Злучених Держав приїхали як імігранти 38,146 осіб.

ЗНАЛИ, ДЕ ГРАБИТИ.

НЮ ЙОРК. — У вівторок, коло 8-мої години рано, напали грабіжники на ресторан Морена, в домі під ч. 158 Гренд Стріт, якраз напроти головної кватири міської поліції. Грабіжники стероризували власника, прислугу й гостей і забрали з каси готівкою 108 долярів. До ресторану заходять часто поліцаї й поліційні репортери.

ЖІНКА ПРЕЗИДЕНТА ЧЛЕНОМ ГАЗЕТЯРСЬКОЇ ЮНІЇ.

ВАШИНГТОН. — Пані Рузвелтова признала публично, що вона приступила до „Американської Газетярської Гілди", що є юнією редакційних робітників. Вона приступила до відділу в Ню Йорку.

ІНФЛЮЕНЦА ШИРИТЬСЯ.

НЮ ЙОРК. — Міський уряд здоровля доносить про піднесення числа занедужань на інфлюєнцу й зріст числа смертей від неї. В місті дається відчувати недостача доглядачок хорих.

ШУКАЛИ 30 ЛІТ.

На домагання федерального уряду Злучених Держав канадійська поліція арештувала в Кіркленд Лейк, положенім 125 миль на північ від Гейлібері, Онтаріо, 56-літнього Рока Еспосіта, котрому американський уряд закидає, що він убив 30 літ тому в місті Ню Кесл, Па., свого кузина, Франсіска Ромеа. Еспосіта арештовано підчас святкування Нового Року й доставлено до вязниці в Гейлібері. Тут він заявив, що нічого не знає про злочин, за котрий його винують, та зобовязався не спротивлятися видачі себе з Канади до Злучених Держав. По підписанню паперів арештованого доставлено до границі, де його забрали американські поліційні агенти.

ВБИВ ЧОЛОВІКА ЗА СТЕЖКУ.

На постерунку в Коломиї зголосився Петро Павлюк, званий Мантюк, літ 24, і заявив, що вбив Івана Лепкалюка сокирою по голові. Спір між Павлюком і Лепкалюком ішов від довшого часу за нарушення стежки. Критичної днини, коли Павлюк вертався з братом з лісу, стрінув на згаданій стежці Лепкалюка з дрючком у руках. Лепкалюк ударив дрючком по плечах брата Павлюка. Тоді Петро Павлюк ударив смертно Лепкалюка сокирою в голову.

ЧИТАЛЬНЯ ЗАГРОЖУЄ ПУБЛИЧНІЙ БЕЗПЕЦІ.

В селі Межиброді коло Сянока заснували селяни читальню „Просвіти", яка дуже добре розвивалася. Це не подобалося сяніцьким москвофілам і вони так довго ходили до цього села та підбурювали своїх прихильників у читальні Качковського, аж вони напали в ночі в зимі 1934 р. на хату селянина, в якого приміщувалася читальня „Просвіти", і побили його тяжко разом з дружиною. Після того поліція зробила донос до сяніцького староства й воно покарало ще нападеного, бо в стрісі хати, знайшла поліція кріс. Зате виновників нападу поліція не викрила. Після того воєвідство розвязало читальню „Просвіти" в Межиброді, а міністерство внутрішніх справ затвердило цю постанову. В мотивах свого рішення міністерство подало, що 1) до читальні приходила шкідна молодь і 2) що читальню опанували особи, які викликували непорозуміння між мешканцями Межиброду, що мають ріжні політичні й національні переконання. Тому кількома наворотами дійшло до бійки між населенням і до нападів на спокійних громадян. У таких умовинах дальше існування читальні загрожувало безпеці, спокоєві й публичному ладові.

Ось так москвофіли осягнули свою ціль і нині в Межиброді читальня Качковського не має вже конкурента. Читальню „Просвіти" стрінула там така сама доля, як багато інших читалень „Просвіти" на Лемківщині: їх влада позамикала, бо вони невигідні для „регіональної політики" на Лемківщині.

НАВЧИВСЯ ВІДЛИВАТИ 1-ЗЛОТІВКИ ПІДЧАС ПОБУТУ В ВЯЗНИЦІ.

Суд присяглих у Ряшеві розглядав справу проти двох 25-літніх молодців з Яжова, повіт Ніско, М. Партики й І. Соі, обвинувачених за фальшування 1-злотових монет, що їх вони відливали з мішанини цини й олова. В суді виявилося, що Партика навчився відливати фальсифікати від Филипа Ратавгена, з яким пізнався підчас відсиджування кари за фальшиві зізнання, в вязниці в Ніську. Оба втратили громадянські права на 5 літ.

ЧУЖИННІ СТУДЕНТИ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ ПОЛЬЩІ.

Не тільки доступ для польських студентів тепер утруднений до високих шкіл, про студентів т. зв. національних меншин уже й не говорити, але й чужинних студентів тепер зовсім мало в Польщі. Є ще хіба такі, що мусять тут ходити до цих шкіл, або що не є як слід поінформовані про положення цього шкільництва. У Варшаві, отже в центрі, є тепер кількадесять болгарів, 35 естонців, кілька італійців, два німці, кільканацять румунів і кілька чехів.

СХОПИЛИ ЗАЛІЗНИЧОГО ЗЛОДІЯ.

В поїзді, що їхав з Варшави до Львова, пропало купцеві А. Кутінові зі Львова 60 зл. з портфелем. На крик купця портфель віднайшовся на лавці, але порожній. Прикликаний кондуктором пасажир - пшодовнік повів слідство. Він звернувся до молодого, добре вбраного чоловіка, та зажадав від нього звороту грошей. Коли молодець противився, поліцай відхилив йому ковнір маринарки й виняв звідтам три банкноти по 20 зл. Злодія віддали в Раві Руській до арешту.

ПЯНИЙ ПІДПОРУЧНИК ЗАСТРІЛИВ КЕЛЬНЕРА.

З Люблина повідомляють про трагічну подію, що трапилася в Люблині в гарнізоновому касині. Братія Поміч студентів Католицького Університету в Люблині влаштувала забаву з танцями. Над раном прийшов до касина в стані повного запаморочення алькоголем підпоручник Бальог з морського летунства. Нараз підпоручник зачав стріляти з револьвера. Одна з куль попала в шлунок кельнера Ольшака, бувшого леґіоніста. Він упав трупом на місці. Підпоручника обезсилили. Його арештували і замкнули в вязниці. Ствердили, що підчас стріляння був зовсім неосудний.

ПРИСУД НА ДОЛЯРІВКОВИХ ОШУКАНЦІВ.

В окружному суді у Львові відбувся процес проти долярівкових аферистів, що спроневірили кільканадесять тисяч злотих на шкоду клієнтів, яким продали фікційно при помочі свого „банку" долярівкові облігації. Власника цього „банку", Ізраїля Гарнера, засудили на 3 роки вязниці, а його спільника Генрика Бріля увільнили.

ВИСЛІДИ ЗБІРКИ „ТИЖДНЯ ШКОЛИ ПОВШЕХНЕЙ"

За час одного тижня „Школи повшехней" зібрали на терені трьох галицьких воєвідств 51,346 зл. у вуличних збірках, за продажу жетонів, хоругвок, наліпок і т. д. Скріплений продаж цеголок, вивісок і записи досмертних членів дали приблизно 15,000 зл. Зібрані гроші повинні йти на будову вселюдних шкіл, яких рішуче замало на терені згаданих трьох воєвідств. Але навряд чи українське село скористає щонебудь із цих „благодатей".

РЕДУКЦІЯ МУЖАТОК У МАДЯРЩИНІ.

Мадярський голова ради міністрів заявив у парляменті, що для злагіднення кризі впродовж року звільнять у державних урядах усі мужатки, яких мужі мають достаточні доходи. На місце звільнених мужаток прийдуть інші особи, що не мають ніяких доходів.

ЗАТРУЛИСЯ ГАЗОМ З МОТОРУ АВТА.

До одної місцевости під Білимстоком вислали каритку поготівля, щоб перевезти хворого. Хворому товаришили в каритці два свояки з Білостоку, а санітет заняв місце біля шофера. При вїзді до Білостоку санітет ствердив, що всі в каритці зачадилися газом, який виходив з мотору. Зачаджених і без свідомости примістили в лічниці.

КОРОВА ВПИЛАСЯ.

Жандарм, що йшов через одно село в північній Швеції, побачив корову, що, йдучи дорогою, заточувалася від плота до плота. Нарешті впала. Жандарм при помочі селян підніс корову і завів до обори власника. Тут ствердили, що власник корови провватив потайки горальню. Апарати були звінстальовані в оборі. Припадок хотів, що алькоголь вилився до жолоба. Корова напилась горівки і впилася. Жандарми арештували власника.

ВБИЛИ ВБИВНИКА.

Слідчі власті устійнили, що в Нездові коло Кракова вбивником родини Гольдфінґерів є бандит Зажицький який скривався у лісах. Цими днями появився він у лісах коло Чхова, в товаристві 22-літнього Влад. Куляса з села Злота, бжеського повіту. Цей Куляс має на сумлінню крім низки крадіжів і грабунків ще й злочин убивства. Оба бандити скрилися, побачивши поліцію, на скалистому узгірю над Дунайцем і звідтам обстрілювали поліцію. Вивязався правильний бій, підчас якого пшодовніка Маркаруху ранили в руку. Але оба бандити втекли. Аж три кільометри від місця першого зудару поліція натрапила на слід Куляса. Він скрився в забудуваннях американського реемігранта Станьоха. Поліційна стежа завізвала Куляса піддатись. У відповідь бандит засипав поліцію градом куль. Закипіла обосторонна стрілянина, підчас якої Куляса вбили. За Зажицьким біжить дальше погоня.

ПОМЕР СТЕПАН ФЕДАК

ВИЗНАЧНИЙ ГРОМАДЯНСЬКИЙ ДІЯЧ, СВОЄЮ ОСОБОЮ ПРИКРИВАВ АКЦІЮ ДОПОМОГИ ПОЛІТИЧНИМ ВЯЗНЯМ, ЗАБОРОНЕНУ ПОЛЬСЬКОЮ ВЛАДОЮ.

ТЕЛЕГРАМА ЗІ ЛЬВОВА: Помер д-р Степан Федак. — Родина. (Телеграма вислана зі Львова у вівторок, 5. січня 1937).

Д-р Степан Федак помер у 75-тім році життя. Належав до представників тої старої генерації, з якою звязане відродження українського життя в Галичині. Походив з дуже бідної родини. Пробивався крізь життя власними силами. В той спосіб покінчив школи і став адвокатом, а пізніше директором асекураційного товариства „Дністер". За Австрії був теж віцепрезидентом Краєвого Банку у Львові. Належав до всіх головних українських організацій, економічних, культурних і політичних. Брав живу участь у громадянськім життї. Від давніх часів удержував звязки з наддніпрянськими українцями. І відвідував Велику Україну ще до світової війни. Тому, як москалі заняли Галичину, вивезли Покійного разом з іншими визначними українськими діячами до Росії. Покійному вдалося залишитись у Києві. По розгромі української державности положив великі заслуги як голова Українського Горожанського Комітету. А вже найбільше натрудився в Українськім Комітеті Допомоги Політичним Вязням. Коли польська влада замкнула цей Комітет, Покійний продовжав допомогову акцію під своїм іменем, виправдуючи себе перед польською владою, що робить це в характері адвоката. Останні його листи до Америки є повні жалю, що втягнено його особу в те непорозуміння, яке повстало між адвокатами по варшавських процесі з цього приводу, що з Америки невідповідальні особи понаписували, що вислано тисячні фонди на оборону обвинувачених у згаданім процесі.

Д-р Степан Федак є батьком Степана Федака мол., що в своїм часі виконав атентат на Пілсудського. Одна його дочка, Ольга, є замужна за полк. Евгеном Коновальцем. Друга донька, Олена, є відомою громадянською діячкою і головною секретаркою Союзу Українок у Львові. Наймолодша дочка, Дарія, була на лаві обвинувачених в останнім львівськім процесі за приналежність до О.У.Н. Ще інша дочка, Софія, є подругою Андрія Мельника, полковника Січових Стрільців.

По Покійнім осталася вдова, Марія Федакова, відома зі своєю гуманітарної акції, зверненої до львівської бідноти в Українській Захоронці. Згадати ще треба і сестру Покійного, Йосифу Паньківську, якої син Степан Паньківський вивісив був на львівськім ратуші жовто-синій прапор в дні 1. листопаду 1918 р.

НУТРО СОВЄТІВ ДАЛІ ГНИЄ.

МОСКВА. — Назверх у Совєтах все в порядку, але під поверхнею цього спокою скорім темпом іде розклад. Час до часу світло на цей розклад кидають політичні процеси і безпощадні розстріли. Тепер на черзі новий процес проти колишніх найпередовіших большевицьких лідерів: Карла Радека, Григорія Пятакова, Григорія Сокольникова і девятьох інших товаришів. Суд закидає їм звязки з Троцьким і з заграничними фашистами, з якими обвинувачені пробували впровадити в Совєтах назад капіталістичний устрій. У своїй тактиці суд далі їм закидає, що вони вживали терору. Совєтська преса розвинула проти них гостру агітацію, в якій лає їх останніми словами. Для всіх передбачається кара смерти.

РЕФОРМИ В КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ В ЛИТВІ.

КОВНО. — Заряд литовської церкви в Литві на своїй конференції приняв далекойдучі резолюції, на основі яких буде розділена велика частина великих земельних просторів, що знаходяться нині в посіданню церкви, поміж селян. До цих резолюцій спонукали литовську католицьку церкву події в Еспанії. Конференція заявила отверто, що найважнішою причиною, яка викликала в Еспанії горожанську війну, було це, що католицька церква в Еспанії забула свої суспільні обовязки супроти свого народу. А це повинно бути пересторогою для інших народів і їх церков.

НІМЕЦЬКИЙ УЛЬТИМАТ ЕСПАНСЬКИМ ЛІВИМ.

БЕРЛІН. — Командант німецької фльоти, що перебуває біля берегів Еспанії, вислав еспанському лівому урядові ультимат, у якому говорить, що коли ліві не звернуть до трьох днів полоненого німецького корабля „Пальос", то німці віддадуть два їх кораблі, які вони зловили, в руки уряду ген. Франка. В німецьких офіційних кругах панує думка, що колиб еспанські ліві зігнорували цей ультимат, то німці справді віддадуть два схоплені кораблі ген. Франкові, але на тім закінчать дальші репресії. Німецька преса висказує на адресу еспанських лівих велике обурення, закидаючи їм, що вони є сліпим орудям Москви; проте після ґрунтовної наради з представниками своїх збройних сил Німеччина порішила правдоподібно не викликувати покищо світового конфлікту.

НОВІ ДОБРОВОЛЬЦІ ДЛЯ ГЕН. ФРАНКА.

ЛОНДОН. — Ходять чутки, що цими днями вислі в еспанських портах, що знаходяться під пануванням революціонерів, 14,000 німецьких добровольців і 10,000 італійських, які мають узяти участь у боротьбі по стороні ген. Франка. Англійський уряд дуже занепокоївся тими вістками і вислав припоручення своїм амбасадорам у Берліні і Римі, щоб провірили ці новини та жадали пояснення.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016. 4-0807.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДОБРА НОВИНА

Так десь тому два тижні звернулися ми на тім місці до наших читачів з проханням взяти під увагу, що нам треба виказати з кінцем цього року, що маємо в рядах У. Н. Союзу принаймні 30-тисячну армію. Бо ми хотіли, щоб принаймні таке число ввійшло в Пропамятну Книгу У. Н. Союзу, як число зорґанізованих, здисциплінованих і свідомих та патріотичних українок і українців в Америці. Коли ми це писали, бракувало до цього числа ще яких 200 членів. Ми були свідомі, що оглянулися трохи запізно, бо треба було вчасніше звернути увагу на цю справу. Тому в цім останнім моменті заапелювали ми ще зокрема до Союзових ветеранів, до тих, що завжди мають добро й славу У. Н. Союзу на оці, щоб — порятувати. Який же тепер вислід з цього?

В першу чергу треба зазначити, що ми осягнули те, що бажали осягнути. Ми дістали в грудні 565 нових членів! Тимсамим зачинаємо новий рік з Союзовою Армією, яка вже має понад 30 тисяч вояків. І таке число ввійде в нашу Пропамятну Книгу.

До цього треба ще додати, що підчас нашої три-місячної кампанії ми дістали в жовтні 244 нових членів, а в листопаді 272. З цього виходить, що за три останні місяці У. Н. Союз придбав разом 1,081 НОВИХ ЧЛЕНІВ.

За ці нові надбання ми з приємністю щиро дякуємо всім тим, що відозвалися теж і на наші заклики. А між ними були ті, до яких ми зокрема зверталися, себто старі ветерани, наші випробувані народні працівники. Були і молодші сили. Але були теж і цілком молоді. І ці останні теж приложили рук до праці для У. Н. Союзу. І це є найбільш потішаючою новиною, бо можемо вже ствердити з повною правдою і щирістю, що маємо вже в наших рядах молоденькі, тут роджені сили, що працюють з повною відданістю для У. Н. Союзу, і то в цім розумінні, що тим робом віддають найкращу прислугу — українській ідеї.

Ми далекі від цього, щоб з цеї доброї, але скромної новини витягати якісь далекосяглі висновки. Та всежтаки ми раді, що в нашім громадянстві є таке поважне число, що вміє добачувати, де саме є захована ідея, що вміє дорожити тою великою національною і моральною силою, яка є скупчена в У. Н. Союзі і його органі. Ми раді, що є багато таких, що розуміють, що дбати про У. Н. Союз — це значить дбати про ідею, про чистоту українського імення в Америці; це значить дбати про те, щоб наше національне життя було чистим, характерним і дійсно ідейним.

А сильний У. Н. Союз і сильна „Свобода" це запорука, що українське народне життя в Америці піде здоровим шляхом. Ось тому то треба радіти, коли вони зростають. Бо їхній зріст це перемога правдивої української ідеї.

Д-р Остап Грицай.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Пресвітле **Свято Різдва Христового,** так чудово преображене в нас прадідним **різдвяним культом українського народу,** в якому є вся глибінь і вся ніжність його релігійних почувань, звязане у свідомості культурного людства навіки зі спомином про велитенську силу римської імперії як наймогутнішої репрезентантки того поганського світу, якого кінець з Рождеством Христа наближався.

Ірод лукавий з того засмутився,
Що Цар предвічний на світ народився —

співається про те в нашій любій коляді **„Новая радість світу ся зявила".** І саме на тлі руїни імперії лукавих Іродів видвигається тим чистішим і величавішим блеском сяево божої **Вифлеемської Зорі** як несмертельний символ грядучого триюмфу Божого Дитятка Ісуса, провісника Миру й Любови для народів тодішнього світу. І тому й оте захоплення, ота радість людини під подих визволення, яка велить і вселенній, щоб та вселенна веселилася, бо з Різдвом Христа „небо і земля торжествують, ангели й люди весело празнують", і „нова радість стала, яка не бувала". І велить нам солодка різдвяна радість заставляти трапезу нашого українського **Свят-Вечора** з тією святочною щедрістю та з тими господарськими призначобами українського різдвяного звичаю, які з кожного попогляду є висловом перемоги сил творчих над темними й погубними. І оттак Свято Христового Різдва це ніби за кожен раз триюмф визвольної стихії над понурим духом панримського цезаризму поганства. І за кожен раз воно ніби ще один зазив і поклик до всього християнського світу ставати до боротьби з Іродами та Антихристами нашої епохи. Правда — душа народу надіється у своїй віруючій любові до Спасителя, що Він стане **українській землі** чудотворним заступником, і взиває тому нарід і до спільної молитви до Нього:

У жертву серця несім невинні
І мольби щирі отсі дитинні:
Милий Ісусе, о Божий Сину!
Глянь оком ласки на Україну;
Здійми з нас грішних вражі окови,
А серця жаром загрій любови!

Але загріті отак жаром любови до Христа як до небесного воплочення найвищого релігійного ідеалу, ми знаємо ґаразд, що всяке визволення з „вражих оковів" домагається щонайактинішої співучасти і зі сторони поневоленого. І що тому моральний підйом, черпаний нами з глибин релігійного захоплення, мусить у нас іти в парі з незломністю бойового хотіння і видержливістю в боротьбі з ворогом.

Ми думаймо з цього погляду ось хочби тільки про таку чудово віруючу, а проте чудово геройську постать, як **Жанна Д'Арк.** Або про армію шведського короля **Ґустафа Адольфа,** що в рівній мірі був надхненним оборонцем релігійних змагань Реформації, як і ґеніяльним полководцем у боротьбі. Або про воїв **Кромвеля,** що підкріплювали в собі боевого духа розмоленою лектурою св. Письма. Бо зважмо, що після тих двох тисячеліть, що минули досі від приходу Христа на землю, це нині вперше так, що ввесь християнський світ загрожений Антихристом, як ще ніколи в історії культурного людства. Тим **червоним Антихристом,** якому окаянне, прокляте імя — большевизм. Здається ось іноді, начеби большевизм, повний люті Іродів і Каяф, двигнувся нині зготовити християнству нову Голгофту, з якою ввесь слід християнської культури був би стертий з лиця землі на завжди.

Москва, з якою доводиться боротись Христові нині, далеко грізніша, ніж той Рим, що являвся колись ніби неперможною силою і наймогутнішим репрезентантом поганства з Рождеством Месії у Вифлеемі.

Бо якщо Рим колишніх цезарів намагався здобувати ввесь світ, то він здобував його притім, як-не-як, і для культури. Римські леґіони приносили її з собою у заглухлі тоді варварські або пів-варварські середовища народів, прорубуючи таким чином і шляхи першій цивілізації некультурних. Та червоний, большевицький Рим намагається винищувати всяку культуру, всі надбання культурної творчости довгих віків, ввесь державний і громадський лад, створений упродовж культурних еволюцій в життю народів на основі ступневих творчих здобутків, у с і с в о б о д и, як висліди громадянського співжиття народів у межах законних установ, і всі можливости, підготованого вже розвитку в майбутньому. Адже вже в році 1842 проголошував один з найжагучіших речників того руїнницького духа Москви, а саме анархіст **Михайло Александрович Бакунін** у своїй праці „Реакція в Німеччині", що „повне й основне знищення всякого, існуючого тепер політичного й громадянського ладу це одинока ціль, яку він має на оці, уважаючи, що велика фанцузька революція 1789 р. тієї цілі, на жаль, не здолала осягнути... Охота руйнувати цеж — твоча охота!" (Т. Шіман: **„Руссіше Кепфе",** Берлін, 1926, ст. 184—185). Слова, які вам так і пригадуються, коли вам випадком попаде в руки якась большевицька енунціяція, як ось нпр. „Відозва ІІ. Всесоюзного Зїзду Спілки Безвірників", де між іншим кажеться: „...Ми звязуємо свою боротьбу з боротьбою за перебудову всього нашого побуту. Ми боротимемося за те, щоб не тільки в нашій країні, але і **по всіх країнах переміг** соціялізм" (тобто повна руїна культури! — О. Г.). А відносно релігії: „Ми входимо в Інтернаціонал Пролетарських Вільнодумців, в орґанізацію, що обєднує людей, що борються з релігією по всіх країнах..." (з журн. **„Безвірник",** за липень, 1929, ч. 13). Значить:

Московська безоглядність, жидівська нахабність і босяцька, справді ґорківська зухвалість обєднались під знаком червоного Інтернаціоналу тісно на те, щоб руйнувати ввесь світ на погній для всереформаторських замислів большевицьких чекістів. А як виглядає нині оте дбання Москви про перемогу „соціялізму" по всіх країнах, на це найвимовніший доказ покищо міліони трупів, заголоджених України, і безконечні піраміди вимордуваних Москвою еспанців, та страшливі руїни скрізь, де досі пройшла большевицька нога.

І саме тому ось так важно й так відрадно воно підкреслити нині, власне з приводу Свята Рождества Христового, що покищо нашого хритіянського світу большевицький Ірод не вирізати, ні всеціло взяти під ноги не вспів, і певно не вспіє ніколи. Бо на землях України видвигаються саме тепер щораз численніше невидимі святі собори з золотими вівтарями і з крицевими дзвонами. А міліони віруючих українців співають нині по всіх середовищах українського життя різдвяні пісні во славу божеському Месії, і знають вони, що, покріпивши душі тим чарівним співом, вони непереможною силою вдарять на большевицьку Москву і на ляцьку Варшаву, і на чеського брехуна і на румунського цигана, і зможуть стоптати ворога на прах і на завжди.

Христос рождається!
Нарід рождається!
Слава борцям!

РІЗДВО У ВИФЛЕЄМІ

Мало хто з вас уявляє собі нинішній Вифлеєм саме в ту ніч, коли святкує спомин його великої святої ночі. У Святій Землі. Святий Вечір має зовсім інший вигляд як скрізь поза нею. Там це не є родинне свято з осяйною ялинкою, столом, прибраним до вечері, і з щедрими дарунками.

У Церкві Народин Христа, місці, де родився Христос, відправляють у Вифлеємі три ріжні богослуження три ріжні обряди: римо-католики, православні та вірмени. Кожний обряд в інший день, згідно із обчисленнями свого календаря, що визначує день народин Христа. Римо-католики Різдво святкують 24-го грудня. Зараз пополудні патріярх із своєю дружиною їде із Єрусалиму у Вифлеєм. Нині їде туди — 10 клм.! — не чим іншим як автом. В автах усі інші духовні. По боках охоронна сторожа поліції, в параді. У Вифлеємі зустрічають їх усі дзвони. Населення в шпалірах приглядається віздові.

Північне богослуження відправляють не в самій Церкві Народин Христа, а поруч у церкві Францішканців. Богослуження кінчиться в 2 г. у ночі. Тоді обносять довкола церкви воскову подобу дитяти Христа і кладуть її в мармурових яслах, на тому місці, де колись стояли дійсні ясла вбогої хатини.

Церква Народин Христа є похмурою будівлею, яку окружають мури трьох манастирів: латинського, грецького та вірменського. Церква подобає на твердиню. Вона побудована в 330 р. Константином над т. зв. печерою, де вродився Христос. Її перебудовували стільки разів, що навряд, чи лишився який камінь із первісних підвалин. Крім цього війни нищили її чимало разів. Нині ввесь комплекс будинків, приналежних до неї, поділений на три обряди. Також копти та яковити мають свій вівтар у середині. Вся церква поділена, мов ґеоґрафічна карта після Версаю, на території ріжних обрядів, які невтомно воюють за краще місце і більші права в ній.

Різдво за східнім обрядом 6-го січня є найвеличавіше. У північній частині хору стоїть престол для патріярха, праворуч нього сидить ґубернатор Єрусалиму, в уніформах напроти нього консулі православних держав. Парами входять священики, що беруть участь у богослуженню. Праворуч архимандрити, у чорному із сяючим хрестом на грудях, ліворуч звичайні черці. Перед вівтарем кожна пара паде навколішки, потім іще раз перед архиреєм, що стоїть праворуч престола. Вони цілують йому руку по черзі і прохають дозволу взяти участь у богослуженні. Коли літурґія доходить до місця „входу" через великі ворота виходить патріярх, повагом, увесь у білині та золоті. Він іде до престола. Тоді починається дійсне богослуження. Його верхом є момент, коли духовенство та офіціяльні гості сходять до підземельної каплиці „Народин". Вони сходять вузенькими, ховзькими східцями, держачи в руці свічки.

Свято кінчиться потрійним обходом довкола церкви в нутрі. Напереді хоругви та свічки, потім єпископи й у двох рядах священики; на кінці патріярх, що благословить вірних. Осяєні чудові лямпи, у верх іде запах найкращого кадила, лунає чудовий хор. І свято кінчиться дуже дивним епізодом, який не повторяється ніде в іншій церкві у світі: до грецьких мельодійних звуків вдирається страшно дизгармонійний, крикливий спів еґипетських коптів, а до них ще третій мотив: сирійський хор яковитів. Кожний із тих обрядів відправляє тоді богослуження при своїм вівтарі. У церкві хаос. Юрба пливе в такім натовпі, що ніяка сторожа не в силі вдержати ладу. Але всі пісні зливаються в один гимн, раз тужливий, раз повний екстази, що є молитвою до того самого Бога.

П. Карманський.

РІЗДВЯНА ВІЗІЯ

(Різдво в Бразилії).

— Христос раждається!

З уст до уст сунуться привіти. А по вбогих „ранчах", з кілля кладених і бляхою критих, серед зелені піль і лісів, гомонять коляди, життям, радістю і вірою пущу оживлюють.

Іду вузькою рудою дорогою, яку облямували кавові поля і лани кукурудзи, слухаю гомінких свистів шпаків, крекоту зелених папуг і безконечної симфонії цикад. Сонце пече і сліпить очі — піт горохом скочується з мого обличчя.

Іду в сорочці, в соломяному капелюсі, в сандалах на ногах. Солодким мамоном гашу спрагу, звогчую горло, що засихає. І пускаю з папіроски дим; він прозірчастим серпанком сідає на придорожні темнозелені кущі кави, всотується в ліс, що пнеться повз дорогу неприхідною стіною.

Ніяка вечірня думка не сколихне занімілого дзеркала моєї душі. Самота обгортає мене білою габою, душа моя біла, ввесь світ, бачиться, білий. Свято!

Свистять шпаки, крекчуть папуги, гомонять цикади. І аромат пянить мене наркозою і мріяти хочеться.

Здаля густими лісами несуться приглушені напіви коляд, мов розгублені в безкраю, мов несміливі і залякані. Мужицькі серця обєднуються з далекими рідними селами, які вже десятки літ ходять за ними, як зла совість. Єднаються з селами, снігами завіяними, морозом скованими, злиднями смоктаними.

— Нова радість стала...

Невже справді вона настала?

Буйна зелень від пахощів пяна, довкола мене. Все буяє, все росте, цвите, пахне — родючій землі і Ладі-Сонцю пеан співає. Якась орґія життя і росту довкола мене.

Іду, краплі поту мов самоцвіти по дорозі розгублюю. Розстібнувши сорочку, подих леготу в груди втягаю і ароматом спянілий співаю:

„Нова радість стала!"

Вилискується на сонці соковите, темнозелене листя на кущах кави, що останнім квітом сніжається; буяють кукурудзи, поля з бавовною білими й рожевими метеликами застелені, рижові поля як поля з доспілим просом їжаться.

Яке те все дивне! Яке парадоксальне!

Дивлюся на хату сусіда, ген на горбочку при дорозі, в зеленому гаю помаранчевих дерев, що гилля під вагою дозріваючого овочу додолу схилили. Бачу під хатою юрбу дітей, що при дорозі граються і з пістолів лускають та ракети вгору пускають, і співаю мов хлопчина:

„Нова радість стала,
яка не бувала..."

Та враз моя думка злітає через океан в далеке підкарпатське село.

Бачу посеред поля село задубіле, що в ярі між ялиною куняє. Чую, як голодне гайвороння над маленькими хатинами крякає; бачу, як обідрані перемерзлі діти на долівці на соломі порозсідалися, чорний хліб гloджуть і за горіх у позлітці спорять. І бачу вимарнілі обличчя гоподарів, що на столі на долоні голови сперли і журяться, як зиму дозимувати, весни і літа діждатися.

І до мого вуха долітає ледви чутний, вітрами розхрістаний, далекий спів:

„Над вертепом зоря ясна
світу засіяла..."

І кожне слово пісні ріже мої вуха і хочеться що сили кричати: Цитьте! Для вас не було Вифлеему; вам зоря не ясніла! Ваша правда далекими світами блукає; ваш вертеп щойно дожидає її народин! Зорю над вертепом писано вам самим запалити.

І ви запалите її зусиллями міліонів.

Улас Самчук.

ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ

Друга частина „ВОЛИНІ".

Передрук заборонюється. — Авторські права застережені.

(95)

Зараз по відході Стародубського полку, приїхав якийсь гарматний полк. Ці зовсім не подібні на попередніх. Начальник гарматчиків вїхав на подвіря, не сказав нікому ні слова й відразу подався до клуні.

— Хлопці! — скомандував він там. — Машину винесіть на двір і заметіть. Сюди влізе дванацять коней, а сюди також дванацять. Раз два!

Голос його суворий, низький. Сам здоровило. Обличчя подібне на цеглу. Видно, недавно зголив бороду, бо місце, де вона росла, відбиває від решти лиця, ніби вибілене крейдою.

Володько спробував було перечити, бо на току лежить якраз прикрита околотами купа вівса. Це рештки непроданого з весни.

Начальник глянув на Володька, ніби з вежі і затрубів: — Ну й гаразд. Значить і овес на місці маємо.

І після цього не було гутірки. Пів тузіна широкоплечих гарматчиків легко схопили і винесли молотілку. Гармати виставили на полі сусіда, а коні завели до клуні. Володько не перечить. Що перечити. Колиб хоч не чіпали вівса.

По часі начальник гарматчиків звертається до Володька: — Гей, батьків сину! А деж твій старий?...

— Батько?...

— Само собою.

— Поїхали зі Стародубським полком. Не знаю, коли вернутся...

— А мати?...

— На полі...

— То, значить, ти тут цар і Бог. Не продаси ти нам того самого вівса?...

— Колиб приїхали батько... Вони...

— Батько, батько... А тиж що? Не хазяїн?... А коні наші також не виявляють бажання чекати. Ну...

Володько вагається...

— Досить ломатись. Давай і все. Ціну дістанеш. А то прийдуть большевики і по вівсі тільки місце лишиться. Ті з тобою не стануть лімонничать... Хлопці! За вівсом! Постачання! Сім копанок чортів, бісові діти!

Від батерії прибіг начальник постачання. — Бачиш, — каже полковник. Ось тобі й овес виторгував. Тягни вагу!... Але хлопця не обдури... Сам припильную...

Володько, хоч-не-хоч, відкрив овес. Зявилася вага, міхи. Почали насипати. Але Володько помітив, що в деякі міхи вложили торбинки. Два тримають міх, один сипле. Після тримає один, а один виймає з міха повну торбину і тікає.

— Козаки! Так ви зветесь українські козаки?... Красти овес?

— Мовчи ти, гусячий пуп!

— Що значить мовчи? Купувати, так купувати! А красти й лаятись нічого...

— Іш ти!... А ти хто такий? Хоч, щоби перегнув тебе через коліно та всипав?...

— Що за крик? — затрубів голос ззаду. У дверях начальник. Володько до нього. Так і так...

— Хто? Сто копанок дияволів... Хто краде? Звернуть усіх!... А ти чого лаятись?... Його добро і він має право на нього. Поняв?...

— Так є, пане полковнику! — витягнувся гарматчик.

— Ну, але нема часу. Коні їсти хочуть, та й ми ніякого люципера не жерли... Ти, молодий громобій, не журись. Дістанеш заплату...

Овес розважили, записали, гроші заплатили. В кожного коня на голові торбина. Приїжджає Матвій. Глянув. Гостей повно. Коло кіпця над льохом багаття, а над ним велитенський чорний казан. Настя сюди її туди бігає.

(Дальше буде).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. Українське Запомогове Товариство „Дністер", від. 361, повідомляє всіх своїх членів, місцевих і позамісцевих, що місячні збори відбудуться в суботу, 9-го січня 1937 р., точно в год. 8-мій вечером, в У. Н. Домі, 17-219 Іст 6. вул. Приявність кождого члена є конче потрібна. На сих зборах буде вибір делеґатів на 19-ту конвенцію У. Н. Союзу. Уряд Тов. Дністер від. 361 на рік 1937: Еліяс Гузар, предс.; М. Савіцький і С. Ковальчук, заст.; М. Боднар, фін. секр.; Д. Костишин, секр. рек.; А. Свитак, касієр; В. Савіцький, заст. кас.; контрольна комісія: Д-р С. Демедчук, Яків Вайнер і Яків Воробець. Тростісти: В. Кіт, Г. Прийма і М. Алексапдер. Опікуни хорих: П. Свистун, Д. Чорнюк, О. Сьвітлик, Міхаліна Мельник, Т. Ґулька і Н. Шуст. Хорунжі: І. Зборовський і В. Бучинський. Лікар: Д-р Андрейко. Неприявний член відвічальний після статута. — Д. Костишин.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. „Любов", від. 45, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 10-го січня 1937 р. в год. 2-гій сполудня в домі Тов. А. Горожан. Просимо членів, щоби точно прийшли на збори, бо маємо важні справи до вирішення. — В. Стриковський, предс.; А. Гарасим, кас.; Т. Малик, секр.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ЩО ВАРТА ОБРАЗ?

Між образами, що їх подарував Андру Мелон, питсбурський міліонер, на створення Національної Ґалерії Штуки" в Вашинґтоні, є образ „Поклін царів". Зображує він звісну всім сцену поклону трьох царів новородженому Ісусові.

Мелон заплатив за нього 838,350 долярів.

Цю суму заплатив він продавцеві, не артистові. Артист, італієць Ботічелі, зовсім певно не дістав й сотої частини цеї ціни. Малював він цей образ десь у 15-му століттю, себто понад майже пів тисячі літ тому. Через ту давнину образу ціна образу зросла до такої висоти.

ПРОДАВЕЦЬ.

Образ цей закупив Мелон з іншими образами від російського уряду. Був він між скарбами штуки, що були зібрані в славнім зборі творів штуки Ленінграду, званім Ермітаж.

Заснувала цю ґалерію цариця Катерина Друга. Наступні царі збагачували її все новими додатками.

Тепер большевики її випродують.

МАЛЯР, КОТРОГО ІМЯ ЗАБУЛИ.

Маляря, що намалював згаданий тут образ, звичайно називають Сандро Ботічелі.

Та на ділі він так не називався. Називався Філіпепі, а імя Ботічелі прибрав собі від свого вчителя-золотника, до котрого його віддали на науку золотництва. Хлопчина золотництва вчитися не захотів, а замісць цього рисував. Мусіли його нарешті забрати від золотника й віддати до маляря.

Пішов учитися малярства, але задержав собі імя свого вчителя золотництва.

РЕЛІҐІЙНИЙ МАЛЯР, ЩО ПОМІШАВ РЕЛІҐІЇ.

Тоді, як Ботічелі (чи пак Філіпепі) став учитися малярства, в Італії настала дивна мішанина релігій. По всій Італії відкривали старинні різьби, що попали в землю серед страшних переходів, серед котрих валилася старинна римська імперія. Ці різьби зображали звичайно богів і богинь старинних римлян і греків. Малярі й різьбарі захоплювалися красою цих різьб та говорили про старинних богів таким тоном, яким говорили про християнських святих.

Ботічелі в своїх образах проявляє власне таку мішанину релігії. Він малює образи на такі теми, як: Народження Венери, римської богині, або: Венера в оточенні ґрацій (богинь повабу).

Щож тоді дивуватися, як у народі помішаються християнські релігійні поняття з поняттями передхристіянськими?

ЄРЕТИК У ВАТИКАНІ.

Ботічелія тягнуло малювати й християнські релігійні образи. Та поганський дух його християнських образів часто дратував його критиків, а один образ навіть проголошено еретичним.

Та це не перешкаджало тому, що папа римський, шукаючи маляря для прикрашення так званої Сикстинської капліці в Ватикані, вибрав якраз Ботічелія.

Було в Італії тоді малярів багато, і багато з них були релігійно правовірніші за Ботічелія, але папі йшло про артиста.

„БОГИНЯ КРАСИ", ЧИ СУХІТНИЦЯ?

В образі Ботічелія „Народження Венери", як можна сподіватися, маляр старався намалювати найкращу жінку, яку тільки він умів намалювати. Адже Венера була в римлян богинею краси.

Недавно цей образ репродуковано в книжці про жіночу красу, але в книжці говориться, що ця красуня Ботчіелія це типічна сухітниця: в неї шия, груди, обличчя, постава, — все тіло таке, як у жінок з дідичними сухотами.

Венеру зображали інші малярі на зовсім інший лад. Декотрі з них, наприклад голяндці, малювали її жінкою великого тягару.

І в малярів не те красне, що красне, але те красне, що подобається.

ЯК ВИГЛЯДАВ ВИФЛЕЄМ?

В образі Ботічелія „Поклін царів", що його Мелон купив з лелінградської ґалерії, звісна релігійна сцена, змальована на тлі італійського краєвиду.

На задньому тлі є гори й долини середньої Італії. На першому тлі, замісць звичайної шопи чи стайні, змальовані румовища італійської церкви. І двораки трьох царів теж переважно одіті в одіння, сучасне маляреві.

Критикували маляря за неодно, але не критикували за краєвид і одіння. Нікого це не обурювало, що поклін царів новонародженому Христові змальовано так, начеб сцена відбувалася в Італії в 15-тім століттю.

Зате в нас трапляються люди, що страшно обурюються, як маляр дозволить намалювати українську вишивку. Видно, ці люди беруться критикувати штуку, але про великих мистців штуки не чували.

КОЛИ СВЯТКУВАТИ РІЗДВО?

Рибаки в Роданті, що лежить на північному кінчику острова Гатерас, у стейті Норт Каролайна, святкують Різдво „не тоді, як люди", бо 6-го січня.

Кажуть, що Різдвом святкується поклін царів Христові, а це свято припадає на 12-ту ніч по Різдві.

Ніхто на них за це не нападає, що вони святкують „старе Різдво". Дехто думає волосся собі з голови рвати через те, що багато українців ще далі святкують Різдво за старим календарем.

ПОВІДОМЛЕННЯ

В СПРАВІ ВИБОРУ ДЕЛЕҐАТІВ ПО ТИХ ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ МАЮТЬ МЕНШЕ ЯК 25 ЧЛЕНІВ.

Статут У. Н. Союзу постановляє, що кожний відділ, котрий має менше як 25 членів, може злучитися з іншим відділом, який також має менше як 25 членів, і коли обидва злучені відділи відносно вибору делеґата будуть мати не менше як 25 членів, тоді вони мають право на вибір одного делеґата.

Щоби приступити до вибору делеґата, такі відділи повинні насамперед перевести на своїх зборах ухвали щодо злуки з іншими відділами. Опісля ті два відділи, що постановили злучитись, повинні спільно відбути збори й на них вибрати делеґата й заступника. Делеґатом на таких зборах буде вибраний той, хто отримає більшість голосів присутніх голосуючих членів, без ріжниці, в котрому зі злучених відділів він є членом.

Коли ті два відділи, що мають злучитися, знаходяться далеко один від одного, так, що не можуть відбути спільних зборів у справі вибору делеґата, то в такім випадку відділові, що має більше число членів, прислугує право на делеґата, а відділові з меншим числом членів право на заступника делеґата. Це може бути й навпаки, залежно від умови тих двох відділів між собою.

Ті всі відділи, які прийдуть до спільного порозуміння в справі вибору делеґатів і їх заступників, повинні якнайскорше повідомити про те головну канцелярію, а головна канцелярія вишле зараз потрібні друки на повновласти.

Щоб уможливити спільне порозуміння між тими відділами, що не мають 25 членів, понижче подаємо імена секретарів тих відділів, їх адреси, число відділів та число членів у тих поодиноких відділах.

Всі вище подані адреси головна канцелярія У. Н. С. вишле секретарям дотичних відділів.

Відділ	Число членів	Імя й адреса секретаря:
6	14	Andrew Sywyk, 18 Ridge St., Hastings on Hudson, N. Y.
14	8	Max Peterson, 73 Ellis Ave., Irvington, N. J.
15	10	Kathryn Chorney, 14508 Kingsford Ave., Cleveland, Ohio.
17	20	Joseph Chura, 2235 Indiana Ave., St. Louis, Mo.
19	6	Prokop Kalynchuk, Box 46, Waterman, Pa.
23	21	John Binkowski, Box 372, Derby, Conn.
26	13	Frank Magun, Box 64, Tams, W. Va.
32	17	Wasyl Bordnick, Box 91, Forbes Road, Pa.
34	13	J. Mahnick, Box 61, Leetsdale, Pa.
35	16	Andrew Zazulak, 1809 Hart Lane St., Philadelphia, Pa.
40	13	John Parobey, 929 Penna Ave., Erie, Pa.
41	13	Theodore Hlywa, Penn Station, Pa.
46	14	Steve Matczak, 120—2nd Avenue, New York, N. Y.
49	11	Nicholas Yurechkiw, 239 Franklin Avenue, Toronto 9, Ont.
54	19	Antin Malanchuk, R. F. D. No. 1, Clintonville, Conn.
60	17	Michael Oliynyk, Box 46, Lundys Lane, Pa.
61	8	Anthony Skubiak, R. D. No. 1, Box 53-C, Latrobe, Pa.
68	13	George Lesniak, 4206 Indianapolis Blvd., E. Chicago, Ind.
71	9	Zonia Bobak, 237 Maple St., Rossford, Ohio.
74	15	Onufry Weresiuk, R. D. No. 1, Butler Rd., New Castle, Pa.
79	12	Eugene Cieply, R. D. No. 2, Broadalbin, New York.
80	24	Theodore Dutchak, 636 Freeland Avenue, Calumet City, Ill.
88	11	John Holodynsky, Box 55, Amity, N. Y.
89	18	Harry Tymus, 41 Vine Street, Etna, Pa.
92	10	Gabriel Pelech, 920 N. Monroe Street, Portland, Ore.
95	21	Tymko Huryn, Penn Street, Bath, Pa.
101	24	Peter Slawnyk, Export, Pa.
107	15	John Mateychuk, 180 Co. House, Hammond, Ind.
111	17	Ilko Horniak, 229 Hacker Ave., Joliet, Ill.
115	13	Katherine Drozga, 2311—13th Street, N. E., Canton, Ohio.
119	17	Mary Bilan, 193 Reed Ave., Campbell. Ohio.
128	8	Paul Malinchak, 202 Shawnee Avenue, Monessen, Pa.
129	18	Michael Jarsky, 146-22—22nd Ave., Whitestone, N. Y.
131	11	O. Lavrynchuk, 1321 Mason Blvd., Muskegon Heights, Mich.
144	18	Helen Fedysky, 721 Archbald Street, Scranton, Pa.
148	19	Feronia Bilenki, 1403 Decatur St., Locust Point, Baltimore, Md.
150	20	Alex Yaremy, Box 347, Pittsfield, Mass.
154	16	Alex Fryncko, Box 131, Glenlyon, Pa.
157	7	John Zwarycz, 319 Bowman St., Wilkes Barre, Pa.
162	15	Michael Hnatiw, 426—17th St., Scranton, Pa.
165	24	Maria Kornowa, 3318 Stickney Avenue, Toledo, Ohio.
169	21	Paul Gazdy, 33 Broad Street, (Pringle), Kingston, Pa.
172	24	William Denis, Box 148, Cedar Knolls, N. J.
174	11	Andrew Sawran, R. D. 1, Buckley Avenue, Oxford, N. J.
180	15	Mitchell J. Kuhar, 1137 Marcy Street, Akron, Ohio.
184	8	Wasyl Gadzuk, 428 E. 14th Street, New York, N. Y.
187	15	John Czuprun, 301 Union St., Taylor, Pa.
189	14	Kalyna Hrabarovych, Box 1003, Centralia, Pa.
190	16	Atanazy Kuch, 325 Main Street, Peoria, Ill.
194	23	Stephen Hnatyczyn, 350 W. 41st Street, New York, N. Y.
197	16	S. Kostetsky, 1102 State St., Madison, Ill.
199	13	George Kotowicz, Chestnut Street, Amherst, Mass.
201	19	Roman Tenetylo, 272 First St., Coaldale, Pa.
202	24	Mary Wilchynska, 149 Perrine Street, Auburn, N. Y.
203	19	Elsie S. Boyko, 6189 Field Avenue, Detroit, Mich.
205	14	Paul Krepych, Box 84, Palmerton, Pa.
208	16	Jacob Stadnir, 1210 Foster St., Scranton, Pa.
210	23	John Franko, 2923 Coddington Avenue, Bronx, N. Y.
214	23	John Paslawsky, 5026 S. Keeler Avenue, Chicago, Ill.
215	11	John Zarkowsky, 20 E. 103rd Street, New York, N. Y.
222	8	Olga Saedlo, 720 Morton Ave., Chester, Pa.
224	9	Joseph Ercha, 69 Tremont St., Salem, Mass.
225	18	Onufry Kopach, Box 413, Deslodge, Mo.
231	12	George Litwinetz, Box 446, Nesquehoning, Pa.
244	13	John Prashkewich, R. D. Box 213, Bellefonte, Pa.
249	22	Mary Krehel, Box 823, Spangler, Pa.
250	7	Emil Zytkiewicz, R. F. D. 1, Box 168, Cos Cob, Conn.
257	17	Stephen Fedowicz, 313 Woodward Street, Jersey City, N. J.
258	15	Wasyl Holowacky, Box 113, Houtzdale, Pa.
261	6	Wasyl Dmytriw, 2108 Carnega Ave., Far Rockaway, N. Y.
265	12	Joseph Kociubka, Box 293, Minersville, Pa.
269	22	Stefan Sokolowsky, 1538 Jay Street, Rochester, N. Y.
279	10	Wasyl Korda, 112 Linden Avenue, Zanesville, Ohio.
285	13	Nicholas Zabych, 1016 Walnut Street, Farrel, Pa.
289	19	Nicholas Holowka, 253 Taft Avenue, Irondequoit, N. Y.
293	16	Theodore Walorny, 152—18th St., Brooklyn, N. Y.
294	20	Nicholas Huzar, 120 E. Scott Avenue, Rahway, N. J.
297	12	Nestor Rewak, R. D. 1, Box 90-A, Hastings, Pa.
306	20	Wasyl Mossora, 1202 Morris Street, Roselle, N. J.
307	17	John Wytiaz, R. F. D. Box 345, Williamstown, N. J.
309	24	William J. Raczok, 1203 Hess Avenue, Saginaw, Mich.
315	15	Paul Hawryliw, 712 State Street, Perth Amboy, N. J.
328	12	Stephen Wasylishin, Box 223, Manville, N. J.
329	7	Nichoalas Burka, Box 13, Lyndora, Pa.
337	12	Peter Semenkiw, 3311 Leverton Street, Baltimore, Md.
340	11	Volodimir Dembrowicz, Box 36, Manchester, N. Y.
353	12	Nicholas Wasyluk, 97 Seaman Street, New Brunswick, N. J.
354	7	Peter Wroblitsky, 550—155th Street, P. O., Harvey, Phoenix, Ill.
360	6	Dmytro Marchuk, Box 783, Leechburg, Pa.
366	9	Peter Bachowsky, Box 28, Iselin, N. J.
368	13	John Pryhoda, 551 Pond Street, Woonsocket, R. I.
372	19	Dimitr Semeniuk, Old Raritan Rd., Plainfield, N. J.
376	13	Mike Pirus, R. D. No. 1, Lublin, Wis.
377	9	M. H. Aleksick, Box 825, Zeigler, Ill.
378	13	Wasyl Halchuk, Box 224, Woodbine, N. J.
381	13	Michael Markewicz, 94 Edgewood Street, Danbury, Conn.
382	21	Anna Zagibaylo, 303 N. Nice Street, Frackville, Pa.
386	13	Andrew Scherba, R. D. No. 1, Burg Hill, Ohio.
392	9	Mike Pavlisin, Frontier, Wyo.
401	21	Michael Lulka, Box 294, Sykesville, Pa.

Гоговний Екзекутивний Комітет
У. Н. Союзу.

Різдво в 1919 року

Чимало свят Різдва Христового довелось мені обходити і тут і в Ріднім Краю, веселих і сумних, із своїми й серед чужих людей, голодним і ситим — як де доля заставила. Але з усіх тих святкувань Народження Господнього в дотеперішньому мойому житті є одно Різдво, котрого ніколи не забуду. Те Різдво назавжди останеться мені в памяті: я його наче бачу, наче бачу перед очима тих, що його справляли, наче чую їхні слова, промови, голос чудових колядок, — хоч багато з них вже не остались між живими. Це пропамятне Різдво — то **Різдво з 1919 року,** перше **Різдво у Відродженій Українській Державі.** Було це одиноке Різдво, що ми святкували на волі, бо Різдво з 1918 р. було ще під Австрією, а вже в 1920 р. його довелося святкувати знов у несолі. Отже це було дійсно одиноке Різдво за довгі століття темної неволі, що ми повітали Новонародженого на волі. І чи можна його забути?

1919 рік. Дідова хата в Нагірянці біля Бучача. Кімната прикрашена святочно. На прикритім білим обрусом столі стоять: кутя, страви, а посередині стоїть велика біла свічка, перевязана жовто-синьою стяжкою. В куті грубезний „дід" — сніп колосистої золотої пшениці, запашне сіно під столом, свіжий дідух на підлозі, а на стіні крім ікон та старих великих портретів Шевченка й Франка видніють іще й нові образи президента Михайла Грушевського, лев з тризубом та напис „Вже воскресла Україна!" Як чудово в тій кімнатці було, який веселий, стяточний був тоді дух!

Вже запалили свічку... Усі клякають до молитви. Є і гості, є Січові Стрільці в гарних строях, є навіть сам командант Д. Стойка. Всі вони клячать і моляться... Дідо особливо побожно молився. Час від часу переривав свою молитву. Текли йому сльози... Дійсно, молилися всі тоді і радісно і зі сльозами...

Засіли всі за довгий стіл. Дідо встав, підняв ложку куті, поблагосливив її і сказав слово на честь нової влади, на честь тих стрільців, що з крісом у руці обороняють свою державу.

По смачній 12-стравній вечері промовляли майже всі присутні, та найцікавіша була бесіда моєї прабабки, 90-літньої Пилатюкової, що памятала ще панщину. Вона сказала: — „Дітоньки мої! Я ще памятаю панщини. Тоді наш нарід робив панам. Цісар скасував панщину і тоді треба було служити цісареві. А тепер не стало вже цісаря, тож робіть для себе!"

Бурею оплесків приняли ці слова присутні. Тоді ще попросили старушку заколядувати. І вона співала стрільцям старосвітської:

„Ой під окунечком росте яблонечка,
Гой — ги, лелія!
Біленько зацвила, червоно зродила,
Гой — ги, лелія!
Ой, Мариню, душко, зверши ми яблушко,
Гой — ги, лелія!
А я вам не звершу, бо милому держу,
Гой — ги, лелія!"

А тепер послухайте нашої, скрикнули стрільці й стали чудово співати: „На небі зірка ясно засяла".

Колядам, веселим співам, жартам, розмовам не було кінця. Коли на другий день я пробудився в дідусі, вже стрільців не було. А коли тепер подумаю про те гучне веселе Різдво, то також багатьох не можу собі пригадати. Старенька Пилатюкова, дід Андрій, тітка Марійка вже повмірали. Стрільців багато не вернулось, а командант Стойка загинув у боротьбі з ворогами. Осталося лиш одно — жаль і туга і вічна память про те чудове Різдво.

Ф. Луців, Міннеаполіс, Мінн.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

АЙРОНДЕКВІТ, Н. Й. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 289, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 10. січня, в годині 2-гій пополудні, в українській гали на Норт Ґудман. Просимо членів прийти на ті збори, бо маємо важні справи до полагодження. Кряд на 1937 рік вибрано: Андрій Гусар, предс.; Анна Дронь, кас.; Микола Головка, секр.; Дмитро Коритко, Теодор Задорожний, контрольори. Дмитро Коритко, надз. хорих. — Н. Головка, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Запорозька Січ, від. 367, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться у вівторок, 12, січня, в годині 7-мій ввечір, у гали парохіяльній, 303 Гудсон Еве. Кожний член має явитися на ті збори, бо є важні справи до полагодження, як також кожний член має вирівнати свої залеглости, бо в спротивнім разі буде тасуспендований. На 1937 рік вибрано такий уряд: М. Микитинський, предс.; В. Луців, заст.; Мих. Антонів, секр.; П. Псюк, заст.; Павло Лиско, кас.; К. Сорохтей, заст.; В. Бабій, В. Швець, Н. Білик, контр. комісія; надз. хорих: Г. Лячак і Мих. Попович в місті, І. Пукіш на Вест Еве.; Вас. Войтович і Теодор Петрів, прапорчики; Петро Гринів і Андрух Корнило, представники до робітничого дому; Ст. Гайковський, господар галі. — М. Микитинський, предс.; М. Антонів, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 230, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться 9-го січня, в гали під ч. 525 В. Рейен Еве. Посимо всіх членів прийти на перші збори, бо маємо важні справи до полагодження. Просимо місцевих і позамісцевих членів у всяких справах вдаватися на адресу: John Harmich, 623 Samuel St., Youngstown, O. — Т. Періг, предс.; Іл. Вітик, кас.; Ів. Гармич, секр.

РОМ, Н. Й. Бр .св. Михаїла, від. 121, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів ,що на річних зборах 13. грудня вибрано такий уряд на 1937 рік: С. Свиредюк, предс.; М. Кізлик, заст.; І. Лаврук, кас.; Т. Вітка, заст.; О. Ґадз, фін. секр.; С. Яворський, рек. секр.; контрольори: М. Павелко, Т. Боднар і О. Слободзян. Повідомляємо всіх членів, що перші збори відбудуться 10. січня, точно в годині 2:30 пополудні. в У. Н. Домі. Взиваємо всіх членів прийти на збори в означений час, бо маємо важні справи до полагодження. Просимо членів, щоб по змозі старалися точно платити місячні вкладки, а довгуючі члени щоб постаралися вирівняти свої залеглости. — Семен Свиридюк, предс.; Іван Лаврук, кас.; Олекса Гадз, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 375, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збои відбудуться в неділю, 10. січня, в годені 12.30 вполудні, в домі У. А. Горожан, 847 Н. Френклін ул. Просимо всіх членів прийти на збори на час, вирівнати свої залеглости і приняти до відома деякі зміни в товаристві, які ухвалено на річних зборах. — Я. Лежняк, секр.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. Тов. Вільна Україна, від. 200, повідомляє, що звичайні збори відбудуться в суботу, 9-го січня, в годині 7:30 ввечі, в гали Гор. Клюбу, 92-14 — 95 Еве. Буде річне справоздання контролі. Новий уряд: В. Костишин, предс.; П. Господарецх, кас.; В. Цісик, секр. і вони переберуть урядування на 1937 рік. — М. Савка, предс.; В. Цісик, секр.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. Тов. Запорозька Січ, від. 192, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що збори відбудуться в неділю, 10. січня, в годині 2-гій пополудні, в У. Н. Домі. Уряд на 1937 рік є такий: Кіндрат Довганюк, предс.; Максим Суханчик, кас.; Матвій олітило, секр.; Ілько Верещак, Василь Брикайло і Мих. Бундик, контрольори; Кость Ліщинський і Терентій Факс, надз. хорих. — М. Політило, секр.

СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, повідомляє всіх членів, що на річних зборах 12 грудня вибрано на 1937 рік такий уряд: Іван Геба, предс.; Василь Карпів, заст.; Гр. Райнгардт, кас.; Пилип Рій, заст.; Теодор Соколовський, секр.; Стефан Дзера, заст.; Марко Каралюс і Антін Іванцьо, надз. хорих; Василь Белей і Іван Набережний, контрольори; Дмитро Окрепкий, господар мастку. Наступні збори відбудуться в суботу, 9-го січня, в годині 7:30 ввечір, в У. Н. Домі, 35 Варен ул. Обовязком кожного члена є бути на тих зборах. — Т. Соколовський, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Повідомляється всіх членів тов. „Зоря", від. 69, і бувшого тов. „Богородчани", від. 233, що на спільних річних зборах 26. грудня 1936, довершено між обома згаданими товариствами і відділами цілковиту злуку. Від тепер буде знане тільки тов. „Зоря", від. 69. До уряду на 1937 рік зістали вибрані: Й. Забавчук, предс.; І. Бобецький, заст.; С. Слива, кас.; Й. Мартинець, заст.; Е. Парницький, фін. секр.; І. Мартинець, заст.; М. Ликтей, ек .сек.; В. Стецко, заст.; І. Бобецький мол., Г. Дмитрів, опікуни хорих; В. Костів, М. Комарницький, контр. комісія; С. Назаревич, Д. Кривцун, простісти; М. Левко, господар галі; С. Кука, М. Бобик, прапорчики; М. Василишин, отаман. Збори тов. „Зоря" будуть відбуватись в другу суботу по першім, під ч. 217-219 Іст 6-та вул. Просимо позамісцевих членів тов. Зоря, від. 69, посилати свої належитости до фін. секр.: Eugene Parnicky, 215 Warren St., Jersey City, N. J. — Е. Парницький, фін. секр.

AMBRIDGE, PA. The St. Nicholas Society, Branch 34, held their annual meeting Thursday, Dec. 17, 1936, and elected officerts for the coming year. They are as follows: John P. Kulczycki, Pres.; John A. Mahnick, Financial Sec.; Helen L. Balandest, Recording Sec.; Joseph Gebet, Treas. Other busines was transacted and future plans made. — Helen Balandest, Sec.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. ББ. св. Арх. Михаїла на річних зборах 12. грудня, вибрало такий уряд на 1937 рік: Я. Лещак, предс.; А. Поливчак, заст.; П. Останчук, фін. секр.; С. Пограничний, рек. секр.; М. Маркович, кас.; М. Мамчак, заст.; Т. Бутинець, Д. Фортуна і К. Пілат, контр. комісія; Т. Яворський і Г. Дидзик, надз. хорих; Г. Закорчений, капітан; М. Мамчак, хорунжий; Е. Мамчак і Т. Маройко, простіси; А. Поливчак, репр. до У. Н. Дому; Я. Лещак, С. Пограничний і М. Костів репр. до Центр. Комітету. Збори відбуваються в другу суботу в місяци. — П. Останчук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Відділ 204 повідомляє своїх членів, а головно тих, що не були приявними на річних зборах, що на тих зборах вибрано такий уряд на 1937 рік: Петро Мартинюк, предс.; Анна Гладун, заст.; Іван Крочак, кас.; Микола Близнак, секр. Іван Хитрик і Іван Гриндьо, догл. хорих; Микола Мороз, Петро Ікалович і Мирон Леськів, члени контр. комісії. Ухвалено на зборах купити для відділу два прапори, а то український і американський, а кошта купна прапорів покривають члени відділу. Наступні збои відбудуться в суботу, 9. січня, в салі укр. прав. громади, 334 Іст 14-та вул., в годині 8:30 ввечір і на тих зборах мають бути приявними всі члени, бо по полагодженю біжучих справ приступимо до вибору двох делеґатів на 19-ту конвенцію У. Н. Союзу. — М. Близнак, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Ів. Франка, від. 103, повідомляє позамісцевих і місцевих членів, що на ічних зборах вибрано такий уряд на 1937 рік: Т. Танін, предс.; Ів. Пунько, заст.; Мих. Адамчук, секр.; В. Колодрубець, заст.; Т. Барсук, кас.; А. Ґатала, заст.; Н. Кудринський, Т. Танін мол., контрольори; П. Мадеровський, Ів. Пунько, Ів. Ґурський, надз. хорих; М. Петричка і А. Ковтун, хорунжі. Просимо кожного члена в справах відділу звертатись на адресу секретаря: М. Адамчук, 1462 S. 53rd St., West Milwaukee, Wis. — Т. Танін, предс.; Н. Кудринський, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома усім своїм членам, що на річних зборах 22 грудня одобрено той самий уряд, що був: Іван Форись, предс.; Володимир Дідик, заст.; Петро Кізел і Йосиф Масляк, секр.; Ілля Андрусевич, кас.; Михайло Андрусевич, Олекса Старко, Амброзій Пшеничний, контр. комісія; Іван Боднар, догл. хорих; Бортоломей Шкільник, дверник і порядчик на галі. Мається іще вибрати двох хорунжих. Збори будуть відбуватися кожного місяця в другу неділю по першім, в гали парохіяльній при Кліперт і Едвард ул. Перші збори відбудуться 10. січня, в часі, як звичайно, 12:30 вполудні. Просимо членів, щоб усі прийшли на час і поплатили свої належитости, а спеціяльно ті, що довгують з 1936 року, щоб не затягали цього року не будемо нікого тримати так, як минулими роками, по 3—4 місяці. Хто не міг з будь яких причин зорганізувати нових членів в 1936 році, хай старається це направити в біжучім році. З усякими Союзовими справами вдавайтеся до секр.; Peter Kizel, 6415 Perkins. — Ів. Форись, предс.; Ілля Андрусевич, кас.; Петро Кізел, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 176, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться 11. січня. Просимо членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження і буде справоздання за 1936 рік. Уряд на 1937 рік вибрано такий: Йосиф Скочинець, пр.; Петро Бабяк, фін. секр.; Василь Зелинка, рек. секр. — Ст. Дячишин.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, А. Повідомляємо всіх членів Бр. св. Василія, від. 339, що на річних зборах 12 грудня вибрано такий уряд на 1937 рік: Іван Сорока, Мак., предс.; Йосиф Михайлюк, заст.; Іван Сорока, Мих., кас.; Василь Мущинка, заст.; Олекса Діорка, секр.; Олекса Будай, заст.; Іван Жмутин, Ілько Сорока, Григорій Лисюк, Микола Ротко, і Теодор Плавяник, контр. комісія. Збори мають відбуватися в 2-гу неділю по першім, в домі Укр. Громади, 3322 Н. Лавренс ул. Так повідомляємо усіх членів, що перші місячні збори відбудуться в суботу, 9-го січня, в годині 5-тій ввечір, в домі Укр. Гром., 3322 Н. Лавренс ул. Просимо всіх членів прийти на означений час. Напоминаємо довгуючих членів, щоб вирівнали вкладки, бо відділ за довгуючих членів не буде відсилати вкладок до У. Н. Союзу. Просимо тих батьків, котрі ще не вписали своїх дітей до У. Н. Союзу, нехай упишуть на цих зборах. — Ів. Сорока, Мак., предс.; Ів. Сорока, Мих., кас.; Олекса Діорка, секр., 437 W. Westmoreland St., Philadelphia, Pa.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. Тов. Згода, від. 294, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в суботу, 9. січня, в церковній гали на Ґренд ул., в годині 8-мій ввечір. Обовязком кожного члена є прийти на збори та вибрати новий уряд на 1937 рік. Ми мали це зробити в грудні 1936 р., але чере змале число членів вибори відложено до наступних зборів. Довгуючих членів просимо вирівнати свої залеглости та не тягнутись з довгами з року на рік. Контрольна комісія нехай не хінується переглянути і обрахувати книжки. — І. Король, С. Музика, Н. Гузар.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться 10. січня, точно в годині 2-гій пополудні, в Ліберті Гали. На зборах секретар, касієр і контр. комісія здадуть звіт за 1936 рік і буде відчитання протоколу з річних зборів. Уряд на 1937 рік вибраний: Ілько Шеґера, предс.; Дмитро Федина, кас.; Микола Лісний, фін. секр.; Леон Мартинчук і Петро Стрілець, контрольори; Ілько Шеґера, надз. хорих; Юрій Шклода, хорунжий; Юрій Єник, дверник. На річних зборах ухвалено, що коли член не явиться на збори, то заплатить 50 ц. кари, а урядник 1 дол. — Н. Лісний, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. Повідомляємо членниць і членів Бр. Сош. св. Духа, що звичайні місячні збори відбудуться у неділю, 10. січня, в годині 2-гій пополудні. в У. Н. Домі. Просимо членів прийти конечно на ті збори і на означений час. Подаємо до відома, що на 1937 рік вибрані такий уряд: Теодор Сорока, предс.; Ілько Вовк, заст.; Григорій Стеців, секр.; Василь Комар, заст.; Григорій Забитко, кас.; Антін Лебіщак, заст.; Василь Стецула, Ігнатій Матківський і Микола Бакалець, контр. комісія; Михайло Куріца і Іван Лучак, надз. хорих; Іван Лучак і Семен Ґураль, прапорчики. — Гр. Стеців, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Річні збори Тов. Єдність, від. 163, відбудуться вт неділю, 10. січня, в Клюбі Горожан, 847 Н. Френклін ул. На порядку дня: звіт контр. комісії і вибір нового уряду на 1937 рік. Всі члени обовязані бути на тих зборах. Початок точно в год. 1-шій пополудні. — С. Гвіздь, секр.

НОРТГЕМТООН, ПА. Тов. Українських Січових Стрільці, від. 44, повідомляє членів, що на річних зборах вибрано той самий уряд на рік 1937, що був у 1936 році. Наступні збори відбудуться в неділю, 10. січня, в православній галі, в годині 1:30 пополудні. Просимо всіх членів прийти і заплатити свої вкладки. Ті члени, котрі були суспендовані минулого місяця, коли прийдуть на збори і заплатять свої довги, будуть приняті наново д оУ. Н. Союзу на тих самих правах, що й інші. Даємо до відома тим членам, котрі не платять до місцевої каси хорої запомоги, що за них, ухвалено на річних зборах, не закладати більше як три місяця. Отже мусять скорше свої вкладки платити. Напоминаємо тих членів, котрі забагато довгують, щоб бодай платили свої біжучі місячні вкладки, а більше довгу не затягали, бо інакше будуть суспендовані. Повідомляємо, що принимаємо нових членів до У. Н. С. і до оТвариства без оплати вступного. — Лука Демчук, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. Мир, від. 324, повідомляє, що річні збори відбудуться 16-го не 9-го січня, в домі Укр. Громади на 23-тій і Бравн. Початок в 7:30 ввечір. На цих зборах буде звіт за цілий рік і буде вибір уряду на 1937 рік. Збори вмисне відложено на 16-го зогляду на свята, отже нехай не буде таких, щоб казали, що не могли бути. — Гр. Ґонта, предс.; П. Максимович, кас.; М. Туркот, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Тов. Українська Січ, від. 282, подає до відома всім своїм членам, що перші місячні збори відбудуться 10. січня, в годині 2-гій пополудні, в У. Н. Домі. Обовязком кожного члена є явитись на збори і бути приявним в часі передачі старого уряду новому діловодство Тов. Січ. Буде переведена присяга, а при тім намітимо працю на 1937 рік, щоб вийшло на користь У. Н. Союзу як і для справи взагалі. — Іван ігуляк, предс.; Гр. Туркевич, рек секр.; Іван Лесюк, фін. секр.; етро Танасишин, кас.

ТОЛІДО, О. Бр. св. О Николая, від. 167, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 10. січня, в годиці 2-гій пополудні, в гали „Михайлів", 2824 Лягрендж ул. Просимо всіх членів прийти на ті збори та вислухати справоздання контрольорів, секретаря та інших урядників. Подаємо до відома, що на річних зборах потверджено старий уряд, з винятком заступника секретаря, котрим зістав Іван Федчук. — Н. Білецький, предс.; Д. Медецький, кас.; Ів. Кульматицький, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. ім. Мих. Грушевського, від. 219 повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу 9-го січня 1937 р. в гали Укр. равосл. Церкви, 179 Корт вул., точно в год. 8-мій ввечір. бовязком кожного члена бути приявним на цих зборах. Буде вибір делеґата на 19 конвенцію. — Гр. Дорошенко предс.; М. Соколовський, кас.; Андрій Мудровський, секр.

ВАЙТСТОНЕ, Н. Й. Тов. Просьвіта, від. 129, повідомляє своїх членів, що перший мітінґ відбудеться в суботу, 9-го січня 1937 р. в год. 8-мій вечером в домі тов. Михаїла Барана, під ч. 149-20 9-та Евня. Просимо всіх членів прибути бо є важні справи до полагодження. — М. Жарський, серк.

ВЕСТЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Зогда", від. 210, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 10-го січня 1937 р. о год. 2-гій пополудні, в гали Трогс Нек Д. Клюб під ч. 2861 Істерн Булевард. На порядку нарад: перебрання уряду і вибір решта урядників, котрі не зістали вибрані на річних зборах. Неприявний член заплатить кари 25 ц. а урядник 50 ц. — Лука Кіндирис, предс.; Іван Франко, секретар.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в неділю, 10-го січня 1937 р. в годо. 12-тій вполудне в галі церковній при Оклей і Райс вул. На зборах буде звіт уряду і контрольної комісії, буде вибір нового уряду на 1937 рік і багато інших важних справ до вирішення. Обовязком кождого члена і членниць є бути приявним на зборах. Напоминаємо довгуючих членів, щоби постарались заплатити залегі довги, бо в противному разі будемо змушені подати їх до суспендовання. Щоби наш відділ був ще багатшим і більшим, то треба нам ще більше членів, отже незабудьте привести зі собою на річні збори нових членів. — М. Бараш, предс.; Д. Кузьма, кас.; Т. Шпікула, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Запорозька Січ, від. 117, повідомляє, що на річних зборах 19-го грудня 1936 р. вибрано на рік 1937, такий уряд: П. Васильків, предс.; Н. Кароль, заст.; Д. Семенюк, кас.; Гр. Стефанишин, заст.; С. Кучма, фін. секр.; Т. Ніновський заст.; Ю. Кароль рек. секр.; П. Барила, заст.; Й. Деревянко, Т. Ніновський і П. Барила контрольори; С. Лотоцький, П. Драбик і Л. Кшесвінський, контрольори хорих. М. Хоміцький і М. Охніцький, хорунжі; П. Зюбрицький, тростіста. — С. Кучма, секртар.

КОВТСВІЛ, ПА. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 248, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори, котрі мали відбутися 13. грудня, не відбулися з причини неприявности вистарчального числа членів.Отже просимо прийти хоч раз на рік та послухати справоздання і вибрати новий уряд на 1937 рік. Тож річні збори відбудуться 10. січня, в годині 2-гій. пополудні. Неприявний на зборах член буде караний згідно з ухвалою. — Михайло ик, предс.; Михайло Кобилянський, кас.; Панько Турчин, секр.

ФРАНФОРД, ПА. Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 268, повідомляє всіх членів і членниць, що річні збори відбудуться в неділю, 10-го січня, в год. 3-тій пополудні в У. Н. Домі під ч. 2171 Вакелінс вул. На річних зборах урядники здадуть справоздання з їх діяльности за цілий рік, як також буде справоздання контрольної комісії. Буде вибір урядників на наступний рік. Тому конечність вимагає всіх членів і членниць прийти на ті збори й вислухати справоздань. Котрий член не прийде на збори, заплатить 50 ц. кори, а урядник 1 дол. — М. Шанайда, предс.; Г. Михалюк, кас.; П. Омелян, секретар.

СКРЕНТОН, ПА. Від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 10-го січня в год. 3-тій пополудні в Укр. Гор. Клюбі при 608 Вест Лакаванна Евня. Приявність всіх членів обовязкова, буде звіт контролі і вибір уряду на рік 1937. — О. Запоточний, предс.; С. Петрашук, кас.; Р. Рубльовський, секретар.

КЛИФТОН, Н. ДЖ. Тов. Украніська Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 10-го січня 1937 р., в год 2-гій пополудні в гали парохіяльній, під ч. 45-47 Говп Евні, Пасейк, Н. Дж. Є важні справи до полагодження, тому обовязком є кождого члена прибутина цізбори. — І. Живіцький, предс.; Гр. Яськів, секретар.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Сестр. Рож. ресц. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх членниць, що збори відбудуться в неділю, 10-го січня 1937 р. в гали парохіяльній. Початок в год. 2-гій пополудні. Просимо членниць прийти на означений час, бо маємо важні справи до вирішення. Контроля буде здавати звіт за рік 1936. Тому кожда членниця має бути на цих зборах, котра не буде заплатить кару 50 ц. На останніх зборах вибрано слідуючий уряд: Олена Скробач, предс.; Анна Стрілець, заст.; Марія Ходак секр.; Ксеня Андрусів, заст.; Анастазія Грицак ,кас.; Анастазія Озарів, заст.; Анна Мазурик, Марія Гойсак і Марія Кик, контрольорки. Наднзрателі хорих: Анна Воляк, Марія Відкович і Марія Білей. На Вест. Катерина Білей; до світла в церкві Анна Скробач, старша, Анна Мацьковська, Таціянна Базів. Господиня галі: Анна Хміляк.

ЛУДЛОВ, МАСС. Тов. ім. І. Франка, від 253, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що збори відбудуться в неділю, 10-го січня 1937 р. в гали церковній в год. 2-гій пополудні. На цих зборах буде звіт контрольорів і уряду за цілий 1936 рік. Обовязково усім членам є бути на тих зборах, бо маємо важні справи до полагодження. На річних зборах 13-го грудня 1936 вибрано новий уряд на 1937 рік: Д. Харко, предс.; В. Восик, заст.; М. Кульбоньский, секр.; І. Приступа, заст.; П. Павлів, кас.; П. Пилипів, заст.; контрольори: П. Хомин і П. Пилипів; надзрателі хорих: М. Мельник і Ф. Заячківський; опікун діточий: С. Костів. Прапорчики: М. Мельник і Ф. Заячківський; тростісти: А. Поплавський і С. Ференц; дверник І. Дибіль; менаджер М. Пукіш.

ВИЛКЕС БАРЕ, ПА. Бр. св. Василія Великого, від. 278, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 10-го січня, 1937 р. в гали церковній зараз по Богослуженні. Справа нарад буде: вибір нового уряду на рік 1937 і справоздання контрольорів, тому кождий член обовязаний бути приявним на тих зборах, бо будуть ще інші справи до вирішення. Кождий член, що довгує, щоб старався виповнити свій довг, та щоб не затягати на другий рік. — С. Турчин, предс.; М. Гоменюк, кас.; Й. Крохмалюк, секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Центральний Комітет Українських Національних Орґанізацій міста Ню Йорку повідомляє, що

ЗБОРИ

Комітету відбудуться

В ПОНЕДІЛОК, 11. СІЧНЯ

в годині 8-мій ввечір в Українськім Народнім Домі 217-219 E. 6th St.

Уряд просить усіх представників прийти на ці збори. На зборах будуть обговорені такі справи: Різдвяна коляда для „Рідної Школи"; Свято Злуки, яке припадає 22 січня, і свято „Просвіти", яке відбулося 20-го листопада 1936 р.

Просимо всі орґанізації, що є заступлені у Центральному Комітеті щоб передали своїм представникам свої пожертви для „Рідної Школи" як теж пожертви для „Просвіти", щоб можна Комітетови зробити підрахунки та передати гроші у призначене місце.

КОВАЛЬЧИК, секр.

ЦИГАНСЬКЕ РІЗДВО.

„Знаєш, чоловіче, що?" — каже циганка циганові, сидячи коло шатра при ватрі; „чи не зїстиб нам пороґів?"

„Та звідки візьмеш нині пироґів?" — каже циган.

„Та завтра Різдво, можна піти до людей попросити. Перед Різдвом не пожалують. Ось підім по людях, дістаньмо муки, сира, масла, та наробимо пирогів та зробимо собі пущення".

„А я, мамо", каже циганча, „буду по два нараз їсти!"

А старий циган як не потягне його пугою по плечах: „А не халасуй! А то подавишся та потім біда буде!"

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (86)

Люлімі був дуже задоволений зі себе. Оглядаючи довкруги своїх підданих, він почував у собі незмірну силу. Все це було його діло. В його голові зродилася наперед гадка створити орґанізацію людей-леопардів. Опісля він сам перевів цю гадку в життя, підбираючи відповідних людей, звязуючи їх дисципліною та придумуючи для них ритуали.

Роздумуючи так, йому блисла гадка ще раз покликати перед себе Олд Таймера. Він забув йому щось передтим показати, що вправилоб цього білого чоловіка у велике зачудування. На його приказ слуги притягнули знов Олд Таймера перед трон. Праворуч Люлімія сидів живий леопард, який поглядав на Олд Таймера своїми жадними крови очима.

Люлімі мовчав. Пи хвилі він звернувся до леопарда, немов до чоловіка, і заговорив так: „Божку леопардів! Твої слухняні воїни зловили білого чоловіка. Він є нашим ворогом, але тепер він знаходиться в нашій силі. Скажи свою волю, о божку леопардів, що ми маємо з тим білим чоловіком зробити?" По тих словах Люлімі змовчав.

В салі запанувала мертва тиша. Усіх очі були звернені на Люлімія і на леопарда. Леопард піднявся і напняв свій ланцюх, на якому був припнятий, немов готовився до скоку. Видно було, що слова Люлімія на нього поділали. Він наперед захарчав, а потім з його пащі почали вириватись виразні людські слова. Олд Таймерові зі здивування виступив холодний піт.